

at saaledes som Stillingen er i Øjeblikket, saaledes som den europæiske Atmosfære er i Dag, maa de, der holder paa en Ordning som den af 1922, vide, at de gaar imod det, som Udviklingen kræver for Tiden. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

J. P. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte i en bebrejdende Form, at baade den højtærede Minister og jeg havde forsømt at gennemgaa Lovforslagets enkelte Paragraffer. For mit Vedkommende kan jeg sige, at hvis der har været nogen Forsømmelse, har den været bevidst. Jeg sagde, da denne Debat begyndte, at Lovforslagets Paragraffer saavel gennem Udvalgets Beretning fra i Fjor som gennem selve Lovforslaget maatte være ærede Medlemmer tilstrækkelig bekendt, og at jeg derfor ikke vilde forlænge Debatten med en Gennemgang af Lovforslaget. Jeg gjorde det, fordi jeg ikke har noget imod at bryde med det, som maaske kan være Sædvane, men som ikke forekommer mig at være praktisk, idet man ofte gaar ind paa Forklaring af Ting, om hvilke ærede Medlemmer paa Forhaand ved fuld Besked. Derfor var min Handlemaade bevidst Forsømmelse, men dertil kom, at jeg var paa det rene med, at naar det ærede Medlem Hr. Brorsen fik Ordet, vilde han naturligvis gennemgaa Lovforslagets enkelte Paragraffer og dertil knytte sine kritiske Bemærkninger — og dette skete jo ogsaa i rigt Maal. Jeg tror derfor, at jeg har forskaonet det høje Ting for et ret ubehageligt Tidsspilde ved at gøre mig skyldig i denne Forsømmelse, og jeg vil bære Bebrejdelserne derfor med Sindsro.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen fremhævede den socialdemokratiske Frygt for en hvervet Hær. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at her er jo ikke Tale om nogen hvervet Hær, her er Tale om et Politikorps, som man antager blandt dem, der melder sig dertil, og som man lønner, men nogen Hær er der ikke Tale om. Det ærede Medlem gjorde nogle norske Udtalelser til sine om, at en saadan hvervet Hær jo kunde blive Folkets Herre. Det er naturligvis rigtigt, men det kan en værnepligtig Hær vel ogsaa blive, og de senere Aar har jo belært os derom, idet vi har set Soldaterraad, saavel i vort sydlige Naboland som i et længere borte liggende Land, saa denne Fare slipper man ikke af med, selv om man ikke har en hvervet Hær, naar der ellers er Jordbund derfor. Endnu mindre Fare vil der vel være,

naar der som her ikke er Tale om nogen Hær, men kun om et Vagtkorps, der vel er bevæbnet, men dog maa regnes for at være et almindeligt Korps til Ordenens Opretholdelse uden militære Opgaver. — Baade det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Pürschel omtalte de frivillige Korps og udtalte sig begge om disse Korps Fortræffelighed og var misfornøjede med, at der i Lovforslaget findes en Bestemmelse om, at disse Korps skal ophæves. Jeg kan ikke dele de ærede Medlemmers Begejstring for de frivillige Korps, thi det staar mig ikke ganske klart, hvori disse Korps' Opgaver bestaar — eller jeg maa maaske hellere sige det paa en anden Maade, at det netop er mig klart, hvad disse Korps' virkelige Opgave er. Jeg vil indskyde den Bemærkning, at jeg her ikke specielt tænker paa det gamle Akademisk Skyttekorps, som jo har en noget anden Historie end de senere Tidens frivillige Korps, og som jeg derfor skal holde udenfor. Men Opgaven for disse Korps kan ikke alene være at ville give deres Medlemmer fysisk Opdragelse, for en saadan Opdragelse kan man gennemføre uden Bevæbning med Rifler og Sabler — det er der ikke noget i Vejen for, der er jo ærede Medlemmer herinde, der er udmærket fysisk opøvet, uden at de har anvendt disse Vaaben. Saa det kan ikke være Opgaven alene. Nej, Opgaven er at paatvinge Landet mere krigsmæssigt Værn, end den lovligt siddende Regering og Rigsdag bestemmer. Jeg tror i denne Forbindelse at turde pege paa det bekendte Korps Westenholz, jeg ved for øvrigt ikke, om det eksisterer mere, men det har da eksisteret —, som uomtvisteligt i sin Tid blev stiftet udelukkende, fordi man fra visse Sider ikke var tilfreds med Hærordningen af 1909. Hvis man er ængstelig for en hvervet Hær, forekommer det mig, at man maatte være endnu meget mere ængstelig for en stærk Udvikling af frivillige Korps, thi den Slags Korps kan meget nemt blive Folkets Herre, og det ærede Medlem Hr. P. Munch har jo da ogsaa allerede fra denne Plads gjort opmærksom paa, at noget saadant har fundet Sted i Italien. Det er en uomtvistelig Kendsgerning, at den nuværende Diktator i Italien støtter sin Magt paa et oprindeligt frivilligt Korps — jeg vil dog ikke hermed sige, at man herhjemme tænker sig noget lignende. Men da disse Korps' Opgave altsaa ikke alene er at skaffe Folk fysisk Opdragelse, anser jeg dem for ganske unyttige, da man kan faa en saa-